

Το λυκόφως των ψευδαισθήσεων...

Του Θανάση Κ.

Υπάρχουν στιγμές στην Ιστορία όπου η πραγματικότητα συγκρούεται τόσο βίαια με τις ψευδαισθήσεις, ώστε δεν αλλάζει απλώς μια στρατηγική, αλλάζει όλο το κυρίαρχο "αφήγημα".

Και τότε έχουμε "Μεταπολίτευση". Αλλαγή εποχής...

Σήμερα στην Ουκρανία και στη Μέση Ανατολή η Δύση βρίσκεται ακριβώς εκεί: στο τέλος ενός Πολέμου και στην αρχή μιας μεγάλης αναδιάρθρωσης που η Δύση δεν τολμά να ομολογήσει ακόμα...

* Η "μεγάλη αυταπάτη" εν προκειμένω ξεκίνησε το 2022. Όταν η Ρωσία εισέβαλε στην Ουκρανία, στη Δύση πίστεψαν ότι η Μόσχα θα "κατέρρεε" σε λίγες εβδομάδες.

Ότι οι κυρώσεις θα τη γονάτιζαν.

Ότι ο Πούτιν θα ανατρεπόταν.

Ότι το Κίεβο θα αντεπιτίθετο, θα απελευθέρωνε εδάφη, θα εισέβαλε και στη Ρωσία...

Όλα αυτά τα επιχείρησε το Κίεβο στα χρόνια που ακολούθησαν με τη στήριξη των δυτικών.

Αλλά οι "μεγάλες προσδοκίες" της Δύσης διαψεύστηκαν.

Η Ρωσία άντεξε, προσαρμόστηκε, έκανε στροφή στην "πολεμική οικονομία", βρήκε νέες αγορές, έκανε διεθνείς συμμαχίες, και τώρα βρίσκεται σε πολύ καλύτερη θέση στο πεδίο απ' ό,τι πριν ένα χρόνο. Και πολύ-πολύ καλύτερη θέση απ' ό,τι πριν τρία χρόνια...

Και η Δύση, που θα έπρεπε να έχει την ωριμότητα να διαβάσει τις εξελίξεις, επέμενε να παρατείνει τον Πόλεμο - ιδιαίτερα η Ευρώπη.

Με αποτέλεσμα ο Πόλεμος να είναι πια χαμένος για την Ουκρανία, αλλά η Δύση να μην έχει σενάριο εξόδου.

* Άλλωστε έχει ήδη ξεχαστεί από τους περισσότερους ένα πολύ σημαντικό γεγονός:

Το Σχέδιο της Κωνσταντινούπολης.

Λίγες βδομάδες μετά την έναρξη της ρωσικής εισβολής (Μάρτιος του 2022) Ρώσοι και Ουκρανοί είχαν φτάσει πολύ κοντά στην τελική συμφωνία.

Το σχέδιο εκείνο, στο οποίο είχαν σχεδόν καταλήξει,

-- διατηρούσε την εδαφική ακεραιότητα της Ουκρανίας (με εξαίρεση την Κριμαία που είχε "χαθεί" από το 2014)

-- παρείχε ρήτρες ασφαλείας,

-- απέκλειε ένταξη της Ουκρανίας στο NATO,
-- και το είχε δεχθεί η Μόσχα ως βάση Συμφωνίας.

Ποιοι το ματαίωσαν τότε;

Όπως ομολογούν οι ίδιοι οι Ουκρανοί, το ματαίωσαν οι Ευρωπαίοι - κυρίως οι Βρετανοί, βλέπε Boris Johnson, αλλά και με την στήριξη της τότε Αμερικανικής κυβέρνησης Μπάιντεν - που όλοι τους έσπρωχναν τότε την Ουκρανία σε "νίκη".

Σήμερα οι Ευρωπαίοι, με το Σχέδιο 19 σημείων με το οποίο τροποποίησαν το αρχικό Σχέδιο Τράμπ, προτείνουν στην Ουκρανία χειρότερους όρους από εκείνους του 2022, που είχαν παραιτήσει τους Ουκρανούς να απορρίψουν τότε...

Και η Ρωσία;

Όπως είναι αναμενόμενο, δεν συζητά τίποτα από το Σχέδιο των Ευρωπαίων.

Ενώ έχει δεχθεί πως το τωρινό Σχέδιο Τράμπ, των 28 σημείων είναι βάση διαπραγμάτευσης.

Άρα το Ευρωπαϊκό Σχέδιο των 19 σημείων ήταν περισσότερο πρόσχημα για τη συνέχιση ενός χαμένου Πολέμου, παρά "εναλλακτικό σχέδιο Ειρήνευσης".

Ας το δούμε αυτό λίγο πιο προσεκτικά:

* Ο Τράμπ είχε πει εξ αρχής κάτι απλό:

"Όσο καθυστερεί η Ειρήνη, τόσο χειρότερο θα είναι το επόμενο Σχέδιο για την Ουκρανία!"

Και επιβεβαιώθηκε πλήρως:

Το αρχικό Σχέδιο Τράμπ των 28 σημείων:

-- ήταν πιο κοντά στο Σχέδιο της Κωνσταντινούπολης του 2022.

-- είχε στοιχεία που μπορούσαν να φέρουν σήμερα την Ρωσία στο τραπέζι.

--εξασφάλιζε ότι η Ουκρανία θα παρέμενε κυρίαρχο κράτος.

-- και μπορούσε να εφαρμοστεί γρήγορα (ώστε να σταματήσει η αιματοχυσία και να αποφευχθούν περαιτέρω απώλειες επί τους εδάφους).

Αντ' αυτού οι Ευρωπαίοι πήραν το Σχέδιο Τράμπ και το... "διόρθωσαν" σε μια εκδοχή 19 σημείων - όπου απαλείφθηκαν όλα τα σημεία που θα μπορούσαν να φέρουν τη Ρωσία στο τραπέζι.

Με αποτέλεσμα: Οι Ρώσοι το απέρριψαν άμεσα - και ασυζητητί

Πράγματι οι Ευρωπαίοι δεν έδωσαν "άλλο", "καλύτερο". Σχέδιο Ειρήνευσης. Έδωσαν το πρόσχημα για τη συνέχιση ενός καταστροφικού Πολέμου...

Κι έτσι καταλήξαμε στο σημερινό απόλυτο χάος, όπου:

-- Η Ουκρανία δηλώνει σήμερα ότι "αποδέχεται το Σχέδιο Τράμπ".

- Οι Ευρωπαίοι επιμένουν στο δικό τους αναθεωρημένο Σχέδιο - των 19 σημείων.
- Οι Αμερικανοί εμφανίζονται ότι συμμετείχαν στις τροποποιήσεις του αρχικού σχεδίου στη Γενεύη.
- Η Ρωσία απορρίπτει τα πάντα εκτός από το αρχικό Σχέδιο Τραμπ - των 28 σημείων.

Κι όλοι προσποιούνται ότι "υπάρχει διαπραγμάτευση".

Εκείνο που αναμφίβολα υπάρχει είναι σύγχυση, αντιφάσεις, και στρατηγικό κενό.

Και στη διαπραγμάτευση που όντως γίνεται (στο Ριάντ, όχι στη Γενεύη), οι Ευρωπαίοι είναι μάλλον απ' έξω...

* Μέσα σε αυτό το χάος, προέκυψε το επεισόδιο Witkoff. Δηλαδή αποκαλύφθηκε η συνομιλία μεταξύ του Αμερικανού απεσταλμένου και το Ρώσου ομόλογού του, που εμφανίζεται περίπου ως προσπάθεια να συρθεί ο Τράμπ στις ρωσικές θέσεις. Συνομιλία που απεκάλυψε το πρακτορείο Bloomberg.

Μεγάλο μέρος του Ευρωπαϊκού Τύπου το παρουσίασε ως "μέγα σκάνδαλο" - για να απαξιώσουν το Σχέδιο Τράμπ και να τελειώσουν τη διαπραγμάτευση πριν καλά-καλά αρχίσει.

Ξεχνούν βέβαια πως, όπως εγκαίρως έχει δηλώσει δημόσια ο Τράμπ, το Σχέδιο αυτό έχει αρχίσει να οικοδομείται από τον περασμένο Αύγουστο, κατά την ιστορική συνάντηση Τράμπ-Πούτιν στην Αλάσκα. Κι αυτά που περιλαμβάνει τα είχαν συμφωνήσει τότε, σε γενικές γραμμές, οι δύο ηγέτες - όχι οι σύμβουλοι και οι απεσταλμένοι τους.

Γιατί πάντα σε εποχές που:

- Η επίσημη διπλωματία έχει μπλοκάρει,
- δεν υπάρχει κοινή γραμμή της Δύσης
- οι Ευρωπαίοι διαπραγματεύονται με τους... εαυτούς τους,
- και ο Πόλεμος συνεχίζεται με απώλειες και για τις δύο πλευρές, οδηγώντας στην αναπόφευκτη συντριβή της μιας πλευράς,

σε τέτοιες εποχές οι "άτυποι δίαυλοι" είναι αναπόφευκτοι.

Και πολλές φορές λειτουργούν καταλυτικά...

Δεν υπάρχει τίποτε περίεργο ή "σκανδαλώδες".

Το ίδιο συνέβαινε συνεχώς επί Ψυχρού Πολέμου.

Το ίδιο συμβαίνει και τώρα...

* Πραγματικά σκανδαλώδες ΔΕΝ είναι να ψάχνεις να βρεις τρόπο να τελειώσεις τον Πόλεμο.

Πραγματικό σκάνδαλο είναι να έχεις την ευκαιρία να τελειώσεις τον Πόλεμο - όπως είχες το 2022, στην Κωνσταντινούπολη - κι αντί γι' αυτό να τον επέκτεινες με για τρία ακόμα χρόνια, με

εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς και τεράστιες καταστροφές, για να καταλήγουμε τώρα σε πολύ χειρότερους όρους για την Ουκρανία.

Η υπόθεση Witkoff είναι σύμπτωμα μιας βαθύτερης νοσηρής πραγματικότητας:

Η Δύση έχασε ήδη τον έλεγχο, δεν διαθέτει καμία απολύτως στρατηγική, και τώρα κάποιοι προσπαθούν - άτυπα ή επίσημα - να την επαναφέρουν στην πραγματικότητα, και η ηγεσία της Δύσης αντιδρά.

Γιατί δεν έχει καταλάβει ακόμα ούτε πού βρίσκεται τώρα, ούτε που οδηγείται στο εξής...

* Η κατάρρευση των ψευδαισθήσεων δεν αφορά μόνο την Ουκρανία.

Αφορά και τη Γάζα. Όταν ο Τράμπ είχε μιλήσει για:

-- αφοπλισμό (ή πλήρη εξουδετέρωση) της Χαμάς.

-- αραβικές δυνάμεις επί του εδάφους για σταθεροποίησης της λωρίδας.

-- και μετατροπή της Γάζας σε υπερσύγχρονο επενδυτικό και παραθεριστικό κέντρο.

ο δυτικός Τύπος τον χλεύαζε.

Σήμερα το Σχέδιο προχώρησε και υπογράφηκε, όλοι οι Άραβες (πλην Κατάρ) το στηρίζουν, το Συμβούλιο Ασφαλείας το υιοθέτησε, Κίνα και Ρωσία ΔΕΝ άσκησαν βέτο και το μόνο εμπόδιο είναι ότι οι Αραβικές χώρες αρνούνται να στείλουν δυνάμεις πριν αφοπλιστεί η Χαμάς!

Δηλαδή το Σχέδιο Τράμπ ήταν από την αρχή διέξοδος ειρήνευσης - και είχε μόνον ένα πραγματικό εχθρό:

Τη Χαμάς και το Διεθνές δίκτυο των Αδελφών Μουσουλμάνων, που είναι το κέντρο του Σουνιτικών ισλαμιστών.

Γι' αυτό και η πρόσφατη απόφαση του Τράμπ να κηρύξει τους Αδελφούς Μουσουλμάνους τρομοκρατική οργάνωση,

-- εξοργίζει την Τουρκία,

-- αποσταθεροποιεί τους υποστηρικτές της Χαμάς,

-- αλλά ανακουφίζει την Αίγυπτο και πολλά κράτη του Κόλπου, που θεωρούν τους "Αδελφούς Μουσουλμάνους" ως "υπαρξιακή απειλή" ...

* Σε δύο μέτωπα -το Ουκρανικό και τη Γάζα- ο Τραμπ δεν έκανε "εκκεντρικές προτάσεις". Μέσα σε δέκα μήνες έκανε αυτό που κάνει ένας πραγματικός διαπραγματευτής: έστησε το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί να υπάρξει λύση. Και οι υπόλοιποι "δυτικοί σύμμαχοι" έκαναν τα πάντα για να το καταστρέψουν.

Όπως αποδείχθηκε, το Σχέδιο για τη Γάζα δεν ήταν ουτοπία.

Είναι ένα σχέδιο που έγινε δεκτό διεθνώς, με μόνους αντιπάλους τους ισλαμιστές.

Και πάλι, τα δυτικά ΜΜΕ ήταν τα τελευταία που το κατάλαβαν.

Έτσι το ουσιαστικότερο δεν είναι τα δύο σχέδια (για τη Γάζα και για την Ουκρανία).

Είναι το ποιον δρόμο ανοίγουν.

* Ο τερματισμός του Πολέμου στην Ουκρανία είναι μόνο η αρχή.

Αυτό που ακολουθεί είναι μια αναδιάταξη του Δυτικού κόσμου μεγαλύτερη από αυτήν της δεκαετίας του '70.

Τι αλλάζει;

-- Η Ευρώπη χάνει την αυταπάτη ότι μπορεί να ηγηθεί στρατηγικά.

-- Χάνει και την αυταπάτη ότι αρκεί μόνο η soft power για να προβάλει την ισχύ της.

-- Οι ευρωπαϊκές χώρες μένουν χωρίς τις ΗΠΑ δίπλα τους. Και χωρίς σαφή κοινό "εχθρό" απέναντί τους. .

-- Οι ΗΠΑ επαναπροσδιορίζουν τη σχέση τους με τη Ρωσία και την Κίνα.

-- Οι "μικρές χώρες" της Ανατολικής Ευρώπης μπαίνουν στο περιθώριο. Εκτός κι αν αποφασίσουν να αναλάβουν ενεργό ρόλο στην περιοχή τους.

-- Η παλιά ευρωπαϊκή γραφειοκρατία χάνει την πρωτοκαθεδρία της.

-- Η Μέση Ανατολή μπαίνει σε πραγματική μετα-ισλαμιστική εποχή.

-- Και ο Τραμπ -με όλα τα ελαττώματά του- είναι ο μόνος δυτικός ηγέτης που μιλάει γι' αυτά ανοιχτά.

Η σημερινή στιγμή δεν είναι απλώς "μεταβατική".

Είναι "καθεστωτική αλλαγή" στον Δυτικό κόσμο.

Μια νέα "Μεταπολίτευση", όπου:

– αλλάζουν τα κέντρα ισχύος,

– αλλάζουν οι προτεραιότητες,

– αλλάζουν οι κανόνες.

-- αλλάζει η γεωπολιτική δυναμική συνολικά.

Και τα δυτικά ΜΜΕ συνεχίζουν να βλέπουν... "Τραμπ εναντίον δημοκρατίας"!

Συμπέρασμα:

Ο Τραμπ δεν είναι "ανατροπέας της διεθνούς τάξης".

Είναι ο ηγέτης που αποκαλύπτει πως η παλιά διεθνής τάξη έχει ήδη καταρρεύσει.

-- Στο Ουκρανικό, αποκάλυψε ότι οι Ευρωπαίοι δεν έχουν στρατηγική.

-- Στη Γάζα, αποκάλυψε ότι η Μέση Ανατολή θέλει σταθερότητα — όχι ισλαμιστές.

Και στις δύο περιπτώσεις, έδειξε ότι οι λύσεις υπάρχουν, αρκεί να μην τις πυροβολεί κανείς από ιδεολογική τύφλωση.

Το Τέλος του Πολέμου στην Ουκρανία θα είναι η Αρχή μιας μεγάλης ανασύνταξης.

Και όσοι δεν το βλέπουν — θα βρεθούν απλώς εκτός παιχνιδιού.

Η Δύση αλλάζει αφήγημα συνολικά...

Κι αυτό δεν το σταματά ούτε η λυσσαλέα προπαγάνδα ούτε η... κραυγαλέα υστερία.

ΥΓ, Κι όσοι, δικοί μας, θυμήθηκαν ότι η συνθηκολόγηση της Ουκρανίας απέναντι στα Ρωσικά τετελεσμένα επί του εδάφους μπορούν να οδηγήσουν και στη συνθηκολόγηση της Ελλάδας και της Κύπρου στα τουρκικά τετελεσμένα ας θυμηθούν δύο πράγματα:

-- Πρώτον, ότι η Τουρκία δεν είναι Ρωσία

-- Δεύτερον, ότι δεν μπορούν να κηρύσσουν "εχθρό" μας τη Ρωσία, για όσα κάνει στην Ουκρανία - και ταυτόχρονα να ανακηρύσσουμε "φίλο" μας την Τουρκία, που κάνει ακριβώς τα ΙΔΙΑ στην Κύπρο κι απειλεί να κάνει τα ίδια και στην Ελλάδα!

Κάτι δεν πάει καθόλου καλά.

Η προσέγγιση ΗΠΑ-Ρωσίας έχει γεωπολιτικό νόημα και για τις δύο.

Η συνεχής ανεκτικότητα απέναντι σε κράτος ταραξία όπως η Τουρκία - που αποσταθεροποιεί τους πάντες γύρω του, απειλεί άμεσα την Ελλάδα και τώρα απειλεί και το Ισραήλ, δεν έχει κανένα γεωπολιτικό νόημα.

Για κανένα!

Ο ρεαλισμός σου επιβάλλει να ξέρεις ποιες μάχες μπορείς να δώσεις και από ποιες όχι.

Εμείς δίνουμε τις "μάχες" που δεν μας αφορούν άμεσα και υποχωρούμε άνευ αντιστάσεως στις απειλές που εμάς πρωτίστως αφορούν.

Κι αυτό δεν είναι "ρεαλισμός" - δεν είναι καν Πολιτική.

Είναι φοβικά σύνδρομα και απερίγραπτη τύφλωση.